

ling af organisk dagrenovation, samtidig er der behov for initiativer, der sikrer en udvidelse af behandlingskapaciteten.

Når det gælder papir og pap, er der et potentiale for at hæve den samlede genanvendelse af dagrenovationen med 6 pct. I 1997 vil der blive foretaget miljømæssige og økonomiske vurderinger, der skal danne grundlag for at fastlægge detaljerne i de nye tiltag på følgende områder: organisk affald, papir, pap samt glas.

En satsning på udvikling af mere reparationsvenlige og genbrugsegne eller genanvendelige produkter i den produktorienterede miljøindsats går naturligvis hånd i hånd med indsatsen for at reducere affaldsmængderne og indsatsen for at øge genanvendelsen.

Miljøstyrelsen har iværksat en kortlægning af storskraldet for at få afdækket mulighederne for at øge genanvendelsen og mindske deponeringen af storskrald, f.eks. via tilrettelæggelsen af storskraldsordninger. Kortlægningen vil være færdig i begyndelsen af 1998.

Samlet om husholdningsaffaldet må vi konstatere, at vi har svært ved at pege på konkrete tiltag, som afgørende kan reducere mængden af husholdningsaffald. Jeg vil pege på, at returflaskesystemet og hjemmekompostering i høj grad er medvirkende årsager til, at affaldsmængden er lavere, end den ellers ville have været.

Det har været overvejet at indføre en generel miljødifferentieret emballageafgift som et virkemiddel til at reducere affaldsmængderne fra emballage. Imidlertid har konklusionerne af sådanne overvejelser hidtil været, at de miljømæssige gevinster ikke står mål med omkostningerne og med de problemer, en sådan emballageafgift ville skabe.

Skatteministeriet og Miljøministeriet vil arbejde videre på mulighederne for at etablere en mere administrerbar emballageafgift, herunder vurdere behovet, mulighederne og perspektiverne i ændringer i de eksisterende afgifter. Det har vi selvfølgelig også et bedre grundlag for med udgangspunkt i den ISAG-statistik, der kommer til næste efterår.

Med hensyn til husholdningsaffaldet så skal der foretages en miljømæssig og økonomisk vurdering, der skal danne baggrund for at fastlægge detaljerne i nye tiltag over for organisk affald, papir, pap og glas.

Op så til den anden hovedudfordring, nemlig de farlige stoffer. Da regeringens natur- og miljøpolitiske redegørelse blev drøftet her i Folketinget i 1995, vedtog et bredt flertal i Folketinget

en dagsorden, der pegede på nødvendigheden af en indsats til udfasning af de miljøbelastende stoffer.

Danmark har et internationalt kendt affaldssystem for farligt affald, hvor Kommunekemi håndterer og behandler hovedparten af de forskellige affaldstyper. Systemet er heldigvis velorganiseret, og ved en kombinationen af Kommunekemi og de kommunale og amtskommunale myndigheders godkendelsesordninger og kontrolforanstaltninger sikres det, at farligt affald landet over enten bortskaffes eller bliver neutraliseret.

Men vi kan og bør udnytte ressourcerne endnu bedre. Det er ikke hensigtsmæssigt, at affald forbrændes og deponeres, hvis man kan genvinde stofferne. Tiden er inde til at udvikle nye metoder til alternativ behandling. Jeg tænker f.eks. på mulighederne for at genvinde de metaller, der spredes, til restprodukter fra affaldsforbrændingen. Indtil effekten af renere teknologi og substitution af farlige stoffer fuldt ud er slået igennem, er en indsamling og behandling af produkter og affaldsfraktioner med miljøbelastende stoffer naturligvis nødvendig.

I mange år frem vil der være behov for en udsortering af forskellige affaldstyper, før den almindelige affaldsforbrænding finder sted. Eksempler på det er trykimprægneret træ, elektronskrot og andet tungmetalbelastet affald.

Det er kort sagt nødvendigt med en langt mere kvalitativ affaldsbehandling, hvis vi skal udnytte ressourcerne og øge genanvendelsen herhjemme. Lad mig give nogle konkrete eksempler på, hvordan vi kan nå det mål:

Den reviderede affaldsbekendtgørelse, som jeg udstedte i sommers, forbedrer mulighederne for at klassificere, hvad der er farligt affald, og hvad der ikke er farligt affald. Visse dele af det farlige affald og de miljøbelastende stoffer er ikke fornybare ressourcer, f.eks. bly, kobber og nikkel. Udsortering af metalholdige produkter før forbrænding vil kunne give en genvinding af disse metaller og gøre den mere rentabel og bevirke, at de restprodukter, der herefter fremkommer ved affaldsforbrændingen, i langt højere grad kan blive genanvendt.

En anden vej at gå er at forpligte producenter og forhandlere gennem frivillige aftaler til at være opmærksom på produkternes indhold af farlige stoffer. I juni 1996 indgik jeg en aftale om bortskaffelse af kølemøbler, som bl.a. sikrer, at vi får bedre hånd om CFC'erne fra de gamle køleskabe.